

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E FUNCIÓN PÚBLICA

15840 *Real decreto 1072/2017, do 29 de decembro, polo que se modifica o Regulamento xeral do réxime sancionador tributario, aprobado polo Real decreto 2063/2004, do 15 de outubro.*

A aprobación da Lei 7/2012, do 29 de outubro, de modificación da normativa tributaria e orzamentaria e de adecuación da normativa financeira para a intensificación das actuacións na prevención e loita contra a fraude, introduciu na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, certas medidas dirixidas á loita contra a fraude así como outras de carácter técnico que tiveron plasmación no réxime sancionador tributario.

Así mesmo, a Lei 34/2015, do 21 de setembro, de modificación parcial da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, xerou a necesidade de modificar o réxime de infraccións e sancións, en particular, pola nova regulación do delito fiscal en sede administrativa.

Neste sentido, a modificación do regulamento sancionador non é máis que o corolario lóxico dos cambios lexislativos mencionados.

As principais modificacións son as seguintes:

Nos supostos de declaración de responsabilidade requírase, se é o caso, a conformidade expresa para os efectos da aplicación nas sancións da redución correspondente.

Como consecuencia da globalización económica e para evitar condutas elusivas mediante a transferencia de bens cara ao estranxeiro, introduciuse a declaración de bens e dereitos no estranxeiro e habilitouse, para o efecto, unha sanción específica en caso de incumprimento. A existencia da devandita sanción supón unha modificación do procedemento sancionador cando concorra a regularización de bens e dereitos tanto no estranxeiro como no territorio nacional, xa que a devandita sanción non resulta afectada polos criterios de cualificación xerais.

Elimínase a responsabilidade por infracción formal por falta de presentación da declaración por medios electrónicos ou telemáticos cando a declaración se presentase por outros medios e sempre que se presente a declaración por medios electrónicos ou telemáticos antes de calquera requirimento previo efectuado pola Administración tributaria ou inicio de procedemento sancionador.

Establécense as regras que se aplicarán no caso de atraso na obriga de levar os libros rexistro a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria coa finalidade de aclarar determinadas cuestións que non foron tratadas con detalle na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Neste sentido, defínese que se considera atraso no mantemento electrónico dos libros rexistro para que se cometa a infracción, co obxecto de diferenciar esta conduta da omisión considerada legalmente.

Por outra parte, especificase que unicamente será aplicable a multa proporcional do 0,5 por cento nos supostos relativos ao libro rexistro de facturas expedidas e ao de recibidas, xa que é información cun importe numérico ao cal aplicar a multa proporcional.

Determinase tamén para estes casos que se entende por importe da factura, cun concepto omnicompreensivo de todas as modalidades, e especificase a forma de aplicar o mínimo e máximo trimestral.

Adicionalmente, aclárase que os atrasos relativos aos libros rexistro de bens de investimento e de determinadas operacións intracomunitarias se sancionarán cunha multa fixa de 150 euros por rexistro.

Suprímese o número 4 do artigo 24 ao non ser necesario reflectir que o inicio da tramitación do delito fiscal suspende o prazo de resolución do procedemento sancionador.

O tempo transcorrido desde o día seguinte á orde de completar o expediente ata a formalización da nova acta ou do novo trámite de audiencia, se é o caso, recóllese como interrupción xustificada que non se incluíra no cómputo do prazo de seis meses do procedemento sancionador.

No cómputo do prazo de renuncia á tramitación separada no procedemento sancionador non se deducirán as dilacións non imputables á Administración e as interrupcións xustificadas. Tampouco no procedemento inspector os supostos de suspensión e de extensión do prazo.

Nos supostos de tramitación conxunta do procedemento sancionador e do procedemento de aplicación dos tributos cómpre notificar de forma separada o inicio do procedemento sancionador para que, posteriormente, ambos os procedementos se tramiten de forma conxunta. A redacción vixente establece que o tempo que transcorra desde o primeiro intento de notificación do inicio do procedemento sancionador ata que se entenda este notificado se considera interrupción xustificada. Ao eliminárense do procedemento de inspección as interrupcións xustificadas, cómpre adecuar o artigo á nova normativa.

Adáptase o réxime do procedemento sancionador á nova regulación legal da tramitación do delito fiscal en sede administrativa.

O presente regulamento apróbase ao abeiro da habilitación legal sinalada na disposición derradeira novena da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que habilita o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación da lei.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Función Pública, de acordo co Consello de Estado, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 29 de decembro de 2017,

DISPOÑO:

Artigo único. *Modificación do Regulamento xeral do réxime sancionador tributario, aprobado polo Real decreto 2063/2004, do 15 de outubro.*

O Regulamento xeral do réxime sancionador tributario, aprobado polo Real decreto 2063/2004, do 15 de outubro, queda modificado como segue:

Un. Introdúcese un novo número 3 no artigo 7, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Nos supostos a que se refire o artigo 124.1 do Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, deberase dar a conformidade de forma expresa segundo o disposto no devandito precepto.»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 8, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Cando da regularización practicada resulten cantidades sancionables e non sancionables, a base da sanción será o resultado de multiplicar a cantidade a ingresar polo coeficiente regulado no número 3. Para estes efectos, non se incluírán no devandito coeficiente os incrementos regularizados derivados das ganancias patrimoniais non xustificadas e rendas non declaradas que resulten do disposto na disposición adicional primeira da Lei 7/2012, do 29 de outubro, de modificación da normativa tributaria e orzamentaria e de adecuación da normativa financeira para a intensificación das actuacións na prevención e loita contra a fraude.»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 10, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A incidencia da débeda derivada da ocultación sobre a base da sanción determinarase polo coeficiente regulado no número 2. Para estes efectos, non se incluírán no devandito coeficiente os incrementos regularizados derivados

das ganancias patrimoniais non xustificadas e rendas non declaradas que resulten do disposto na disposición adicional primeira da Lei 7/2012, do 29 de outubro, de modificación da normativa tributaria e orzamentaria e de adecuación da normativa financeira para a intensificación das actuacións na prevención e loita contra a fraude.»

Catro. Modifícase o número 1 do artigo 11, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A incidencia do mantemento incorrecto dos libros ou rexistros sobre a base da sanción determinarase polo coeficiente regulado no número 2. Para estes efectos, non se incluírán no devandito coeficiente os incrementos regularizados derivados das ganancias patrimoniais non xustificadas e rendas non declaradas que resulten do disposto na disposición adicional primeira da Lei 7/2012, do 29 de outubro, de modificación da normativa tributaria e orzamentaria e de adecuación da normativa financeira para a intensificación das actuacións na prevención e loita contra a fraude.»

Cinco. Modifícase o número 1 do artigo 12, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A incidencia dos documentos ou soportes falsos ou falseados sobre a base da sanción determinarase polo coeficiente regulado no número 2. Para estes efectos, non se incluírán no devandito coeficiente os incrementos regularizados derivados das ganancias patrimoniais non xustificadas e rendas non declaradas que resulten do disposto na disposición adicional primeira da Lei 7/2012, do 29 de outubro, de modificación da normativa tributaria e orzamentaria e de adecuación da normativa financeira para a intensificación das actuacións na prevención e loita contra a fraude.»

Seis. Introdúcese un novo número 7 no artigo 15, coa seguinte redacción:

«7. Para os efectos do disposto no artigo 179.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, non se incorrerá en responsabilidade pola presentación de autoliquidacións, declaracións, documentos relacionados coas obrigas alfandegueiras ou outros documentos con transcendencia tributaria incumprindo a obriga de utilizar medios electrónicos, informáticos ou telemáticos cando, posteriormente, se produza a presentación polos devanditos medios, sen requirimento previo no sentido do artigo 27.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, ou inicio de procedemento sancionador.»

Sete. Introdúcese un novo número 3 no artigo 16 e o actual número 3 renumérase como número 4, coa seguinte redacción:

«3. Cando se trate do atraso na obriga de levar os libros rexistro a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, aplicaranse as seguintes regras:

a) Entenderase por atraso a subministración dos rexistros con posterioridade á finalización do correspondente prazo previsto na normativa reguladora da obriga.

b) Procederá a multa proporcional do 0,5 por cento do importe da factura prevista no artigo 200.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, nos atrasos relativos aos libros rexistro de facturas expedidas e facturas recibidas.

A devandita porcentaxe aplicarase sobre o importe total que corresponda a cada rexistro de facturación, incluíndo as cotas, recargas repercutidas e soportadas, así como as compensacións percibidas ou satisfeitas do imposto sobre o valor engadido que, se é o caso, deriven da operación.

No caso dos rexistros de facturación que se correspondan con operacións a que sexa de aplicación o réxime especial do criterio de caixa do imposto sobre o valor engadido, considerarase como importe total:

i) No suposto de que se trate do rexistro correspondente á factura da operación, o relativo a esta, con independencia de que, xunto a ela, se remita a información do cobramento ou pagamento que corresponda.

ii) No suposto de que se trate unicamente do rexistro relativo ao cobramento ou pagamento correspondente, que se refira á magnitude monetaria sobre a que se informará, de acordo co artigo 61 decies do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro.

Para a aplicación do mínimo e máximo trimestral terase en conta o conxunto de infraccións cometidas en cada trimestre natural.

c) Procederá a multa pecuniaria fixa de 150 euros por rexistro nos atrasos relativos aos libros rexistro de bens de investimento e de determinadas operacións intracomunitarias.»

Oito. Suprímese o número 4 do artigo 24.

Nove. Introdúcese un novo número 4 no artigo 25, e os actuais números 4 a 7 renuméranse como números 5 a 8, respectivamente, coa seguinte redacción:

«4. En caso de atraso producido no procedemento sancionador como consecuencia da orde de completar o expediente do procedemento inspector a que se refiren os artigos 156.3.b) e 157.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, computarase unha interrupción xustificada no procedemento sancionador derivado do procedemento inspector que se iniciase desde o día seguinte a aquel en que se dite a orde de completar ata que se notifique a nova acta que substitúa a anteriormente formalizada ou se lle dea trámite de audiencia en caso de que non sexa necesario incoar unha nova acta.»

Dez. Modifícase o número 1 do artigo 26, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Para os efectos do establecido no artigo 208 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, o interesado poderá renunciar á tramitación separada do procedemento sancionador mediante manifestación expresa, que deberá formularse durante os dous primeiros meses do procedemento de aplicación dos tributos, salvo que antes do devandito prazo se producise a notificación da proposta de resolución; en tal caso, a renuncia poderá formularse ata a finalización do trámite de alegacións posterior.

No procedemento de inspección, o interesado poderá renunciar á tramitación separada do procedemento sancionador durante os seis primeiros meses, salvo que antes do devandito prazo se producise a finalización do trámite de audiencia previo á subscripción da acta; neste caso, a renuncia poderá formularse ata o devandito momento.

O cómputo dos prazos a que se refiren os puntos anteriores realizarase por meses, sen que, para eses efectos, se deduzan do cómputo os períodos de interrupción xustificada e as dilacións non imputables á Administración tributaria nin os períodos de suspensión ou de extensión do prazo do procedemento inspector.

A renuncia regulada neste punto realizarase por escrito.»

Once. Modifícase o número 1 do artigo 27, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Cando o interesado manifestase que renuncia á tramitación separada do procedemento sancionador, o seu inicio deberá notificarse e, a partir dese momento, a súa tramitación desenvolverase de forma conxunta co procedemento de aplicación dos tributos, e será de aplicación para ambos os procedementos a regulación establecida na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e na súa normativa de desenvolvemento para o correspondente procedemento de aplicación dos tributos, incluída a relativa aos prazos e para os efectos do seu incumprimento.

Para os efectos do disposto no artigo 104.2 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, non se terá en conta no cómputo do prazo do procedemento de aplicación dos tributos o tempo transcorrido desde a data do primeiro intento de notificación do inicio do procedemento sancionador debidamente acreditado ata a data en que a devandita notificación se entenda producida.

Unha vez notificado o inicio, as cuestións relativas ao procedemento sancionador analizaranse conxuntamente coas do procedemento de aplicación dos tributos, e a documentación e elementos de proba obtidos durante a tramitación conxunta consideraranse integrantes de ambos os expedientes, debendo incorporarse formalmente a estes, con vistas aos recursos que puidesen interpoñerse contra a resolución ditada en cada procedemento.»

Doce. Modifícase o artigo 32, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 32. *Actuacións en supostos dos delitos previstos nos artigos 305 e 305 bis do Código penal.*

1. No suposto de que a Administración tributaria considere que a conduta do obrigado tributario puidese ser constitutiva do delito tipificado nos artigos 305 ou 305 bis do Código penal, o pase do tanto de culpa á xurisdición competente ou a remisión do expediente ao Ministerio Fiscal producirá as seguintes consecuencias:

- a) En caso de non se ter iniciado un procedemento sancionador polos mesmos feitos, a Administración tributaria absterase de inicalo.
- b) En caso de que o devandito procedemento xa se iniciase, a Administración tributaria absterase de continuar a súa tramitación, entendéndose concluído.
- c) En caso de terse imposto sanción tributaria polos mesmos feitos, suspenderase a súa execución.

Estas mesmas consecuencias produciranse cando a Administración tributaria teña coñecemento de que se está a desenvolver un proceso penal sobre os mesmos feitos.

O disposto neste punto entenderase sen prexuízo da posibilidade de iniciar un novo procedemento sancionador ou, se é o caso, de continuar a execución da sanción administrativa previamente suspendida, nos casos en que non se apreciase a existencia de delito, de acordo cos feitos que os tribunais considerasen probados.

2. A sentenza condenatoria da autoridade xudicial impedirá a imposición de sanción administrativa polos mesmos feitos.»

Trece. Modifícase o artigo 33, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 33. *Actuacións en supostos doutros delitos contra a Facenda pública.*

1. Nos supostos en que a Administración tributaria considere que a infracción cometida puidese ser constitutiva do delito previsto no artigo 310 do Código penal, procederase conforme o disposto no artigo anterior, sen que sexa posible iniciar ou continuar o procedemento para a imposición de sancións polos mesmos feitos e sen que estes poidan ser tidos en conta para a cualificación das infraccións tributarias cometidas.

Nos supostos previstos neste punto, de non se ter apreciado a existencia de delito, a Administración tributaria poderá iniciar o procedemento sancionador de acordo cos feitos que os tribunais considerasen probados.

2. Nos supostos en que a Administración tributaria considere que nos feitos descubertos puidesen existir indicios de terse cometido algún dos delitos previstos nos artigos 306 a 308 do Código penal, fará constar en dilixencia os feitos e circunstancias concorrentes e informará sobre iso o órgano administrativo competente para efectuar a correspondente comprobación. Non obstante, cando se trate de subvencións cuxa comprobación corresponda á Axencia Estatal de Administración Tributaria, procederase conforme o disposto no artigo anterior.»

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2018.

Dado en Madrid o 29 de decembro de 2017.

FELIPE R.

O ministro de Facenda e Función Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO